

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Cridats a una gran missió

Un any més, en la proximitat de la Jornada de Germanor, em dirigeixo a tots vosaltres per recordar-vos, d'una banda, quina és la tasca de l'Església i com es tradueix en xifres tota la seva activitat i, d'altra banda, com tot això és possible gràcies al vostre suport humà i econòmic.

En aquest moment del curs, l'Església diocesana repassa tot un any de vida pastoral, litúrgica, cultural, educativa i d'acció caritativa. Cada segon diumenge de novembre, en la Jornada de Germanor, l'Església es mostra tal com és, amb transparència; expliquem què fem i com ho fem.

La col·lecta de Germanor ens permet fer una aportació econòmica extraordinària per a la missió de l'Església. Una missió que ha rebut del Senyor i que vol dur a terme vivint els valors de la solidaritat, la fraternitat i la missió.

La vostra col·laboració contribueix, doncs, a reforçar el servei de l'Església diocesana i, per tant, de les parròquies i de totes les entitats que en formen part, com Càritas diocesana i les Càritas parroquials, entre d'altres.

Amb el vostre suport, la vostra aportació, el vostre temps i la vostra pregària, segur que aconseguirem, entre tots, que la famí-

lia de l'Església sigui més forta i pugui anunciar l'Evangeli i ajudar els germans i germanes que més ho necessitin.

La solidaritat, la fraternitat i la missió han estat des de sempre directrius que han marcat el camí de l'Església i també, per tant, de la nostra arxidiòcesi. Sent solidaris, fraterns i missioners contribuïm al bé comú.

Tots som una gran família, on ens ajudem els uns als altres. Formar part d'aquesta gran família, que és l'Església, fa que ens sentim alleujats i protegits, perquè el Senyor vetlla per tots. Aquest esperit de comunió i solidaritat queda reflectit també en el Fons Comú Diocesà, que es regeix pel principi que tothom aporta segons les seves capacitats i rep segons les seves necessitats.

En aquest dia de l'Església diocesana us vull fer participants de l'esforç que fem entre tots per fer reals els eixos del nostre Pla Pastoral que, aquest curs, prioritza l'objectiu d'anunciar la bona notícia de Jesús.

Benvolguts germans i germanes, gràcies a tots per ser-hi, per col·laborar-hi amb la vostra dedicació personal, la vostra pregària, la vostra ajuda i el vostre afecte. Que Déu us beneixi i us guardi en la seva pau.

ACTUALITAT

Dilexit nos, quarta encíclica del papa Francesc

Dilexit nos, «Ens estimà» és el nom del quart gran document magisterial del pontificat del papa Francesc després de *Lumen fidei*, *Laudato Si'* i *Fratelli tutti*. El mateix Sant Pare va explicar el mes de juny d'aquest any que estava elaborant un document sobre el Cor de Jesús, però es va donar per descomptat que seria una exhortació apostòlica.

A *Ens estimà*, el Papa explica que «el que s'expressa en aquest document ens permet descobrir el que està escrit en les encíclics socials *Laudato Si'* i *Fratelli tutti*, no és aliè al nostre encontre amb l'amor de Jesucrist, perquè, bevent d'aquest amor, ens tornem capaços de teixir lligams fraterns, de

reconèixer la dignitat de cada ésser humà i de tenir cura plegats de la nostra casa comuna». D'aquesta manera, el papa Francesc mostra que els seus tres grans documents magisterials estan relacionats entre ells.

Dilexit nos versa sobre l'amor humà i diví del Cor de Jesucrist. Consta de cinc capítols en els quals el Papa s'endinsa en una explicació sobre la naturalesa del mateix cor humà i la devoció al Cor de Crist.

Podeu llegir l'encíclica completa (en castellà) accedint al codi QR que trobareu a continuació.

ENTREVISTA

Conservar les campanes

XAVIER PALLÀS

L'impulsor i director de l'Escola de Campaners de la Vall d'en Bas, Xavier Pallàs, defensa que «cal conservar el llenguatge sonor de les campanes com a part del llegat cultural i religiós», sobretot el toc manual, reconegut com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat per l'UNESCO (2022). Per a ell, «ser campaner implica no només dominar les tècniques de tocar, sinó també conèixer i respectar la història, el simbolisme i el paper social i religiós de les campanes».

Per què hem de protegir el llenguatge de les campanes?

Perquè és una part essencial de la nostra cultura. Els tocs de campana no són simples sons, sinó missatges plens de significat que durant segles han servit per comunicar esdeveniments, organitzar la vida de les comunitats i transmetre sentiments col·lectius. Preservar aquest llenguatge és conservar la nostra identitat i garantir que continuï essent una eina viva de comunicació i de cohesió social.

Els tocs de campanes tenen una tasca evangelitzadora...

Sí, és una de les seves funcions. Les campanes criden a l'oració i a les celebracions religioses i contribueixen a donar més intensitat als nostres rituals. També són un canal de comunicació amb Déu: a través del seu so s'eleven les nostres pregàries cap a Ell i, al mateix temps, són també la seva veu que ens crida, tal com porten inscrit les campanes més antigues: VOX DOMINI SONAT.

Per què et va atraure l'ofici de campaner?

Primer em vaig atansar a les campanes com a objecte material, pel seu valor artístic i històric. Pujant als campanars per inventariar-les de seguida em vaig adonar que, perquè estiguin ben conservades i protegides, calia que hi hagués un campaner que toqués de forma manual a cada campanar. Això em va portar a començar a investigar la part immaterial, és a dir, els diferents tocs de campana i les tècniques per tocar.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Un fruit durador

Un grup de set matrimonis fa quaranta-vuit anys que es reuneixen. La reunió mensual és el centre de la vida de l'equip. Es tracten punts d'interès pel creixement humà i espiritual de les parelles: pregària inicial comunitària, posada en comú d'experiències viscudes, revisió de compromisos personals i de parella, estudi i diàleg sobre el tema corresponent i compartir el senzill refrigeri que la llar acollidora ha preparat. I el recés anyal de tot un dia. Sempre sentint-se Església, implicats en la vida parroquial i alguns, durant anys, en tasques de servei —preparació al matrimoni, economia, escola de pares, catequesi,...—, implicats, també, alguns altres en el teixit social del barri.

Molts anys de compartir. Els primers temps de matrimoni, l'experiència d'uns i l'aprenentatge d'altres; la il·lusió de l'arribada dels fills —«els fills de l'equip» com els anomenen—; compartir els camins de la seva educació i els esdeveniments de l'adolescència i de la joventut; els neguits laborals i la superació d'alguns enurts; els nets i la col·laboració que cal oferir quan convé; fer-se costat en els moments de malaltia; afrontar la tercera edat amb espe-

rança i empena; sortides d'amistat amb l'estol dels fills, en el seu moment, ara sortides assequibles a la mitjana d'edat; compartir el dol del traspàs d'una filla i del d'alguns dels seus membres, fins i tot del consiliari amb el que iniciaren l'experiència; una espiritualitat arrelada en la pregària, en el diàleg i en el testimoni de la vida, com el moviment dels Equips de la Mare de Déu demana,... Convé destacar, també, la fidelitat als principis dels Equips, als temes que es proposen, a les trobades,... Fidelitat al mètode i als continguts que no està renyida amb l'adaptació als temps i a les persones.

Mirant la tasca desenvolupada, quants equips com aquest i d'altres grups similars han fet i fan Església a casa nostra i teixit social al país. Sortir de l'individualisme i del tancament en la parella. Són un bon testimoni. Alguns matrimonis novells continuen aquest model de presència eclesial. Ressonen les paraules d'un dels evangelis que es llegeixen sovint en els casaments: «Soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre» (Jn 15,16).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un célebre manto

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Mañana en la liturgia celebramos a un gran santo. Su manto se ha hecho célebre, san Martín de Tours lo dividió con un mendigo. En realidad lo compartió con Jesús pobre.

El gesto tuvo lugar alrededor del año 335. Como miembro de la guardia imperial, san Martín, joven soldado, con frecuencia era enviado a realizar las rondas nocturnas. En una de estas, durante el invierno, mientras iba a caballo se topó con un pobre semidesnudo. Martín sintió compasión por él, y decidido se quitó el manto, lo cortó en dos y le regaló una mitad al mendigo. Dicen que en sueños, a la noche siguiente, vio a Jesús vestido con la parte del manto que él le había donado; el Señor decía a los ángeles: «Este es Martín, soldado

romano que no está bautizado y que me ha vestido». El sueño impresionó mucho al joven soldado, que fue bautizado en la siguiente fiesta de la Pascua.

En cuanto le fue posible, se licenció del ejército. En vida monástica, rezaba y anunciaba la fe. Nombrado obispo de Tours siguió asistiendo a personas que están en la miseria, a los presos y a los enfermos.

El papa Francisco ha dicho que el santo puede justamente ser llamado padre de los pobres.

Pidamos a María, nuestra Señora, que sepamos recibir la fuerza que nos da el Señor, para compartir con generosidad. Que seamos evangelizadores con las palabras y las obras.

Lectures de la missa diària i santoral

11. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Tt 1,1-9 / Sl 23 / Lc 17,1-6]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia. Sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dimarts [Tt 2,1-8.11-14 / Sl 36 / Lc 17,7-10]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i mr. (1623) per la unitat dels cristians. Sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

13. ■ Dimecres [Tt 3,1-7 / Sl 22 / Lc 17,11-19]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI). Sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867); sant Homobò, comerciant de Cremona (†1197); santa Ennata.

14. ■ Dijous [Flm 7-20 / Sl 145 / Lc 17,20-25]. Sant Serapi, primer mr. mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Divendres [2Jn 4-9 / Sl 118 / Lc 17,26-37]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i dr. de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes. Sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dissabte [3Jn 5-8 / Sl 111 / Lc 18,1-8]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta. Sant Edmon, bisbe. Sants Roc (Roque) González, Alons Rodríguez i Joan del Castillo, jesuïtes mrs.

17. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Dn 12,1-3 / Sl 15 / He 10,11-14.18 / Mc 13,24-32]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts. Sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle o Aciscle i santa Victòria, germans mrs. a Còrdova (303).

DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 17,10-16)

En aquell temps, el profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble, hi havia allà una viuda que recollia llenya. Elies la cridà i li digué: «Porta'm, si et plau, una mica d'aigua per beure». Mentre l'anava a buscar, Elies la tornà a cridar i li digué: «Porta'm, també, un tros de pa». Ella respongué: «Per la vida del Senyor, el teu Déu, et juro que no en tinc gens. Només tinc un grapat de farina i una mica d'oli. Ara estava recollint aquests branquillons i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Ens el menjarem i després morirem de fam».

Elies li respongué: «No tinguis por. Fes-ho tal com dius, però primer fes un panet per a mi i dona-me'l. Després ja en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d'Israel: No es buidarà el pot de farina ni s'abaixarà l'oli de la gerra fins al dia que el Senyor enviarà la pluja al país».

Ella va fer tal com Elies li havia dit, i durant molts dies, tant ella com la seva família van poder menjar: no es va buidar el pot de farina ni s'abaixà l'oli de la gerra, tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

El Senyor, que es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Síó, per tots els segles. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 9,24-28)

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del veritable, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades, altrament hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada com a víctima per abolir el pecat. Els homes morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Semblantment el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 12,38-44)

En aquell temps, Jesús, instruint la gent, deia: «No us fieu dels mestres de la Llei. Els agrada de passejar-se amb els seus vestits, i que la gent els saludi a les places, que els facin ocupar els primers seients a les sinagogues i els primers llocs a taula; devoren els béns de les viudes i, al moment de l'oració, per fer-se veure, es posen filactèries ben llargues. Són els qui seran jutjats més rigorosament».

Estant assegut al temple, davant la sala del tresor, Jesús mirava com la gent hi tirava diners. Molt rics hi tiraven molt, però vingué una viuda pobre que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: «Us dic amb tota veritat que aquesta viuda pobre és la que ha donat més de tots; els altres han donat del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia».

Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 17,10-16)

En aquellos días, se alzó el profeta Elías y fue a Sarepta. Traspasaba la puerta de la ciudad en el momento en el que una mujer viuda recogía por allí leña. Elías la llamó y le dijo: «Tráeme un poco de agua en el jarro, por favor, y beberé». Cuando ella fue a traérsela, él volvió a gritarle: «Tráeme, por favor, en tu mano un trozo de pan». Ella respondió: «Vive el Señor, tu Dios, que no me queda pan cocido; solo un puñado de harina en la orza y un poco de aceite en la alcuza. Estoy recogiendo un par de palos, entraré y prepararé el pan para mí y mi hijo, lo comeremos y luego moriremos». Pero Elías le dijo: «No temas. Entra y haz como has dicho, pero antes prepárame con la harina una pequeña torta y tráemela. Para ti y para tu hijo la harás después. Porque así dice el Señor, Dios de Israel: "La orza de harina no se vaciará, la alcuza de aceite no se agotará hasta el día en que el Señor conceda lluvias sobre la tierra"». Ella se fue y obró según la palabra de Elías, y comieron él, ella y su familia. Por mucho tiempo la orza de harina no se vació ni la alcuza de aceite se agotó, según la palabra que había pronunciado el Señor por boca de Elías.

Salmo responsorial (145)

R. *Alaba, alma mía, al Señor.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Síón, de edad en edad. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 9,24-28)

Cristo entró no en un santuario construido por hombres, imagen del auténtico, sino en el mismo cielo, para ponerse ante Dios, intercediendo por nosotros. Tampoco se ofrece a sí mismo muchas veces como el sumo sacerdote, que entraba en el santuario todos los años y ofrecía sangre ajena. Si hubiese sido así, tendría que haber padecido muchas veces, desde la fundación del mundo. De hecho, él se ha manifestado una sola vez, al final de los tiempos, para destruir el pecado con el sacrificio de sí mismo. Por cuanto el destino de los hombres es morir una sola vez; y después de la muerte, el juicio. De la misma manera, Cristo se ofreció una sola vez para quitar los pecados de todos. La segunda vez aparecerá, sin ninguna relación al pecado, para salvar a los que lo esperan.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 12,38-44)

En aquel tiempo, Jesús, instruyendo al gentío, les decía: «¡Cuidado con los escribas! Les encanta pasearse con amplio ropaje y que les hagan reverencias en las plazas, buscan los asientos de honor en las sinagogas y los primeros puestos en los banquetes; y devoran los bienes de las viudas y aparentan hacer largas oraciones. Esos recibirán una condenación más rigurosa». Estando Jesús sentado enfrente del tesoro del templo, observaba a la gente que iba echando dinero: muchos ricos echaban mucho; se acercó una viuda pobre y echó dos moneditas, es decir, un cuadrante. Llamando a los discípulos, les dijo: «En verdad os digo que esa viuda pobre ha echado en el arca de las ofrendas más que nadie. Porque los demás han echado de lo que les sobra, pero esta, que pasa necesidad, ha echado todo lo que tenía para vivir».

COMENTARI

Qui estima de veritat, ni que sigui pobre, és generós

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Jesús és molt exigent amb aquelles persones que tenen més responsabilitats i, potser poder, i van al capdavant de la gent religiosa del seu poble. Aquelles persones que en lloc de donar llum, donen fum. Els que s'aprofiten de la bona gent i dels més febles. Això passava amb els mestres de la llei, d'aquell temps.

Però també pot passar avui, amb aquells que en nom del Senyor han d'anar al capdavant de les comunitats; per això cal que els ajudem, i siguem per a ells, persones que fomenten el seu progrés i creixement espiritual; la seva missió no és fàcil i és temptadora.

Hem d'ajudar i pregar per tothom però, ben significativament, cal fer-ho per aquells que tenen importants responsabilitats: socials, polítiques, econòmiques, empresarials, religioses, familiars, educatives...

L'Evangelí, avui, ens presenta una qüestió que és important: Jesús ens demana que no ens guiem per les aparences, i ens presenta el fet d'una vídua pobre, que és més generosa, segons les seves possibilitats, que moltes altres persones que disposen de més riqueses. «Us ho dic amb tota veritat que aquesta vídua pobre és la que ha donat més que tots; els altres han donat el que els sobrava, però ella, que ho necessitava per viure, ha donat tot el que tenia.»

En la nostra societat, que està molt marcada pel poder de la imatge externa, ens convé que no ens enlluernem, i en canvi fixem la nostra atenció en el que cadascú de nosaltres podem fer per ajudar els altres.

Els pobres en l'esperit, gasten la seva vida fent el bé, no es donen importància, no cerquen honors, ni reconeixements; aquests són els que viuen de veritat la Benaurança que proclamava Jesús. D'ells és el Regne del cel.

Jesucrist es va fer feble i pobre, i d'aquesta manera es feia solidari amb els febles i els pobres del món. En la nostra realitat de cada dia, no sempre es tracta de donar diners; cal donar el que tinguem i som capaços de realitzar: companyia, amistat, consell, saviesa, paciència, esperança, fe, amor...

No és qüestió de donar molt o donar poc, és qüestió de donar-se, de fer-ho a la manera de Jesús, que essent Déu es va fer igual als homes per donar-nos-ho tot, i ensenyar-nos a estimar de veritat.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Dicasteri per als Bisbes. El proper dijous, 14 de novembre, el cardenal Joan Josep Omella viatjarà a Roma per participar en una reunió de la Congregació dels Bisbes.

AGENDA

Jubileu dels Joves 2025. Del 27 de juliol al 4 d'agost, els joves de l'Arxidiòcesi pelegrinaran a Roma amb motiu de l'Any Jubilar. Per això, els joves diocesans estan convocats el proper dimarts, 12 de novembre, a les 19 h, a la reunió informativa del Jubileu. Serà al Secretariat de Pastoral amb joves. (c/ Villarroel, 81).

Càritas Catalunya. El proper dijous, 14 de novembre, a les 10 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, assistirà a una nova trobada de Càritas Catalunya, a Solsona.

Conferència «Després de la mort en les grans religions». El proper dijous, 14 de novembre, a les 19 h, tindrà lloc una nova xerrada del cicle: «El més enllà i l'esperança cristiana». Diversos professors i professores proposaran les seves ponències per reflexionar entorn un tema concret. La segona

conferència va a càrrec del professor Xavier Becerra qui exposarà el tema «Després de la mort en les grans religions». L'activitat és presencial. Aportacions voluntàries. Organitza l'Escola de Teologia del Maresme, Cristianisme s. XXI. Amb el suport de l'ISCREB. Al Casal Parroquial de Sant Josep (carrer Sant Josep 18, Mataró).

Institut Emmanuel Mounier. El proper dijous, 14 de novembre, a les 19 h, en el marc del 19è Cicle «Persona i Comunitat», tindrà lloc la conferència «La violència institucional» (P. Ricoeur, R. Girard, W. Benjamin), a càrrec d'Albert Llorca. A la seu de la Federació de Cristians de Catalunya (c/ Calàbria, 273).

Catedral de Barcelona. El proper dissabte, 16 de novembre, a les 18 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà l'Eucaristia a la Catedral de Barcelona. A les 19 h, impartirà la catequesi als catecúmens. Organitzat pel Servei diocesà per al Catecumenat. (Pla de la Seu, s/n).

Parròquia de Sant Gregori Taumaturg. El proper diumenge, 17 de novembre, a les 13 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la Missa patronal. (Plaça de Sant Gregori Taumaturg, s/n).

Recés d'Advent interparroquials. Des del divendres 22 de novembre, a les 19 h, fins al dissabte 23 de novembre, a les 18 h, recés d'Advent amb el P. Manel Bellmunt SDB. Places limitades. Cal inscripció prèvia a www.obraexercicis.org o al tel. 696 815 174. Lloc: Casa d'Espiritualitat Betànica. (c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat). Organitza l'Obra d'Exercicis Parroquials.

Sant Carles de Foucauld. El proper dissabte, 30 de novembre, a les 17 h, la Comunitat Ecumènica Horeb i la Comunitat de Jesús us inviten a la seu de la Comunitat de Jesús (c/ Joan Blanques, 10), on se celebrarà l'aniversari de sant Carles de Foucauld. Es presentaran els llibres *René Voillaume y las fraternidades del padre Foucauld*, de José Luis Vázquez, i *La vida del cristià és comunitat*, de la Comunitat de Jesús. Eucaristia presidida per Mn. Ramon Tarrés.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

IN MEMORIAM

Mn. Francesc Torradella Esquerda, DP. Diaca de l'Arquebisbat de Barcelona, va morir en la pau de Crist, a l'edat de 95 anys, el passat divendres 25 d'octubre de 2024. El Sr.

Cardenal Arquebisbe, el Sr. Cardenal Arquebisbe emèrit, els Srs. Bisbes auxiliars, els preveres i els diaques ho fan saber als fidels de l'Església perquè l'encomanin a la misericòrdia del Senyor. La missa exequial va tenir lloc a la parròquia de Sant Pius X. Mn. Francesc Torradella va fer una obra en favor de les persones discapacitades, atenen les seves necessitats físiques i espirituals a través de les catequesis anomenades «Catequesi especial».

LLIBRES

Educar para la vida. Experiencias en la enseñanza de Religión, de Ronald Bown. Aquest llibre de 276 pàgines, editat per Ediciones Universidad de Navarra, està dirigit a tots els professors de religió si- guin quines siguin les seves circumstàncies. Religió és una assignatura molt important, perquè la nostra missió és ensenyar a viure, conèixer la veritat i trobar un sentit a la vida. Aquesta realitat ens inspira per posar-nos al servei de les altres assignatures i ser responsables perquè el nostre exercici docent estigui a l'alçada de l'enorme missió que tenim entre mans.

Un croquis de la fe cristiana, de Joan Mir. Aquest llibre de 136 pàgines, editat pel CPL, vol ser un intent de fer un croquis —un de tants dels que es poden fer— de la fe cristiana, del que és més essencial, amb l'esperança de fer venir ganes de saber-ne més. L'obra s'adreça als qui es reconeixen «ignorants» sobre el que fa referència a la fe cristiana però senten inclinació o simpatia per Jesús i el seu missatge i, d'entrada, no se'ls fa costa amunt llegir literatura religiosa.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Llamados a una gran misión

Un año más, en la proximidad del Día de la Iglesia Diocesana (*Jornada de Germanor*), me dirijo a todos vosotros para recordaros, por un lado, cuál es la tarea de la Iglesia y cómo se traduce en cifras toda su actividad y, por otro lado, cómo ello es posible gracias a vuestro apoyo humano y económico.

En este momento del curso, la Iglesia diocesana repasa todo un año de vida pastoral, litúrgica, cultural, educativa y de acción caritativa. Cada segundo domingo de noviembre, en la *Jornada de Germanor*, la Iglesia se muestra tal como es, con transparencia; explicamos qué hacemos y cómo lo hacemos.

La colecta de *Germanor* nos permite hacer una aportación económica extraordinaria para la misión de la Iglesia. Una misión que ha recibido del Señor y que quiere llevar a cabo viviendo los

valores de la solidaridad, la fraternidad y la misión.

Vuestra colaboración contribuye, pues, a reforzar el servicio de la Iglesia diocesana y, por lo tanto, de las parroquias y de todas las entidades que forman parte de ella, como Cáritas diocesana y las Cáritas parroquiales, entre otras.

Con vuestro apoyo, vuestra aportación, vuestro tiempo y vuestra oración, seguro que lograremos, entre todos, que la familia de la Iglesia sea más fuerte y pueda anunciar el Evangelio y ayudar a los hermanos y hermanas que más lo necesitan.

La solidaridad, la fraternidad y la misión han sido desde siempre directrices que han marcado el camino de la Iglesia y también, por tanto, de nuestra archidiócesis. Siendo solidarios, fraternos y misioneros contribuimos al bien común.

Todos somos una gran familia, donde nos ayudamos los unos a los otros. Formar parte de esta gran familia, que es la Iglesia, hace que nos sintamos aliviados y protegidos, porque el Señor vela por todos. Este espíritu de comunión y solidaridad queda reflejado también en el Fondo Común Diocesano, que se rige por el principio de que todos aportan según sus capacidades y reciben según sus necesidades.

En este día de la Iglesia diocesana os quiero hacer partícipes del esfuerzo que hacemos entre todos para hacer realidad los ejes de nuestro Plan Pastoral que, este curso, prioriza el objetivo de anunciar la buena noticia de Jesús.

Queridos hermanos y hermanas, gracias a todos por estar ahí, por colaborar con vuestra entrega personal, vuestra oración, vuestra ayuda y vuestro aprecio. Que Dios os bendiga y os guarde en su paz.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
  [@esglesiabcn](https://esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM